

ikke have Benge at anvende til det, som vil afgive det sikreste og bedste Værn for vort lille Land. Det er altsaa det, de Herrer foreslaa, at vi skulle offre vore bedste Kræfter paa. Vi skulle offre endnu maaske $\frac{1}{2}$ Million Kr. mere, end der er gaaet med i den senere Tid, og de Herrer, der foreslaa dette, ville kaldes Demokrater. Ja, jeg forstaaer ikke, hvorledes de ville komme ud af det med det danske Folk og navnlig med de danske Vælgere og faae forklaret dem, at det skal være demokratisk. Der er kun een Maade, som jeg kan tænke mig, at dette kan ske paa; der kan jo være Vælgere, som kunne tage mod det paa samme Maade, som Kongen i Historien, der sagde: „Gvad Jatter gjør, er altid det Rigtige“ (Afbrydelse). Det ærede Medlem ved Siden af mig siger, om vi da hverken skulle have Hær eller Flaade? Jeg skal svare paa Spørgsmaalet, da jeg antager, at der er flere, der ville gjøre det. Vi skulle have en dygtig, en veløvet Hær, men vi skulle ikke have en Hær, der koster os Mere, end vor Egne strækker til. Vi skulle ikke have Hærudgifter, der ere større, end hvad der svarer til vore Forhold. Det er kun det, jeg vil have. Vi kunne ikke gaa foran; selv om det vilde være rigtigt at gaa Udvæbningsveien, kan et lille Land ikke gaa forud paa denne Vej. Det kan ikke begynde paa Reformen i den Retning; det maa rette sig efter de store Stater i saa Henseende. Derfor siger jeg, som jeg altid har sagt: Vi skulle have et Værn og det bedste, der findes paa den Tid, da Bevilingerne gives dertil, men vi skulle ikke have det større, end at det svarer til vore Forhold. Det foretkommer mig imidlertid, at det, vi iaar have vedtaget, og det, der vil blive vedtaget, gaar ud over vore Egener. Jeg har nu nok lagt Mærke til, at der skal bygges en Bro fra de ærede Herrer Forslagsstilleres tidligere Standpunkter over til det nye Standpunkt, og der kan da vist ikke tænkes en bedre Brobygmester, end det ærede Medlem for Præsids Amtis 6te Valgkreds (Bojssen). Han har gjort det saa godt i disse Dage, at man maa undres derover, navnlig ved den sentimentale Alvor, som han har bragt ind i det, navnlig ved den sidste Rosin, den patriotiske Rosin, der var i Pølseenden paa hans sidste Foredrag. Men det vil være vanskeligt at bygge en Bro over en saa dyb Kløft som denne, og jeg beklager, at netop dette ærede Medlem, til hvem jeg i en Række af Aar har næret en ubegrændset Tillid, kommer med sine Beklagelser og tillige udslynger Beflybninger for Ufordragelighed. Naar det ærede Medlem tilligemed sine Meningsfæller efter den 8de November ærlig havde sagt: Vi have taget feil, det er ikke gaaet, som vi have ventet, vi have feilet, kunde jeg have forstaaet det. Hvis de vare komne til denne Forhand-

ling og havde sagt: Ja, vi have staaet saaledes før, men nu staa vi paa Govedet, det finde vi, passer bedst til Situationen, havde de sagt Sandheden. Det havde der været Mening i, og da kunde man have begyndt at faae Tillid til dem, men nu paa ingen Maade. Jeg kan ikke anbefale et saadant Forslag, der, saaledes som det er blevet omtalt fra forskjellige Sider, er blevet til paa en saa forunderlig Maade. Ja, vi kunne nok sige, at det Vidunderlige ligger for. Men jeg skal ikke benytte min Stemme hverken til den ene eller den anden Side. Jeg skal lade de Herrer, der have allieret sig om at bringe dette vidunderlige Skjønne frem for Dagens Lys, have Væren alene.

Tauber: Jeg kan godt forstaa den Begjæring, hvormed det ærede Medlem for Præsids Amtis 6te Valgkreds (Bojssen) har udtalt sig til Bedste for sit Forslag og som han navnlig har lagt for Dagen i sit sidste Foredrag. Jeg kan forstaa det, da det er menneskeligt, at man, naar man paa den Maade er blevet Værer af en stor Sag, Situationens Værer, føler sig i høi Grad tiltalt af sit Værk. Men naar vi se hen paa Værket selv, maa jeg for mit Vedkommende sige, at jeg betragter det ingenlunde i og for sig som nogen heldig eller ønskelig Løsning af Hærsørgsmaalet, og jeg vilde for mit Vedkommende meget have ønsket, at vi kunde have holdt denne Sag hen i nogle Aar endnu, inden den Tid var kommen, da vi kunde have faaet den løst paa en Maade, som mere nærmede sig til de Ansuelser, som Venstre i sine Velmagtsdage har ønsket at gjøre gjældende i denne Sag. Det dreier sig ikke her om et Par Hundrede Tusinde mere eller mindre, men det dreier sig om Millioner, det dreier sig om, at vort Hærvæsen koster 2 eller flere Millioner mere, end det burde koste. Men saaledes som Sagen nu er kommen til at foreligge, er man nødt til at træffe sit Valg mellem de to Ting, som ligge for. Det er ikke mig og dem, der staa mig nærmest, og det er heller ikke, det maa jeg bekjende, det ærede Medlem for Præsids Amtis 6te Valgkreds (Bojssen) og dem, der staa ham nærmest, som have bragt Sagen til det Standpunkt, hvorpaa den nu staaar. Nei, det er det ærede Medlem for Beile Amtis 2den Valgkreds (Berg) og dem, der staa ham nærmest, som have bragt os i den Nødvendighed at maatte vælge mellem to slette Ting. Naar vi da skulle træffe Valget, maa jeg sige, at det, der nu hydes os, staaar langt over det, som det ærede Medlem for Beile Amtis 2den Valgkreds (Berg) byder os. Det er af den Grund, at jeg agter at stemme for det Forslag, som nu foreligger. Det kan gjerne være,